

संपादकीय

पायंडा पडतो आहे, जाती साठी माती

--खरं तर लिंग, जात, धर्म, भाषा, देश हे काही आपल्याला, आपल्या चॉइसनुसार मिळालेले नसतात. तरीही ते माणसाच्या दुराभिमानाचे विषय बनतात. बनतात तर बनतात, पण या प्रत्येकाच्या ऋगातून मुक्त होण्यासाठी, माणसाने काहीना काही त्याग केला पाहिजे, असं त्याच्यावर सतत बिंबवलं जातं. ज्या गोष्टी आपल्याला, आपल्या पसंती वा मर्जीनुसार मिळाल्या नाहीत, त्यांचं आपल्यावर ऋग ते कसं? असा साधा विचारही आपल्या डोक्यात येत नाही.जातीचं ऋग फेडण्यासाठी तर, माणसाने माती खाली पाहिजे, असं म्हटलं जातं. त्यावरुनच मजातीसाठी माती खाणेफ, हा वाक्यप्रचार रुढ झाला. नुसता रुढ झाला नाही, तर मेंदूवर आरुढ झाला. खरंच जातीइतकी माती, माणसाची इतर कोणत्याही गोष्टीने केली नाही. जातीचं राजकीय मूळ्य जितकं जास्त, तितकी माती खाणा-यांची संख्याही जास्त. अशी माती खाणारी माणसं पाहिली की मती गुंग होते.ज्याकाळी रोटीबेटी व्यवहाराची आणि व्यवसायाची, जातीय बंधनं काटेकोर होती. त्या काळात जातीसाठी माती खाणे समजू शकतो. पण आज व्यवसाय स्वातंत्र्यामुळे व्यवसायांचा जातीशी, तसा काटेकोर संबंध राहिला नाही. रोटीव्यवहाराचं बंधनही आता उरलं नाही. जातपंचायर्तीना भूठमाती मिळाली आहे. एक बेटीव्यवहारा पुरता काय तो, जातीशी व्यक्तीचा संबंध उरला आहे. आंतरजातीय विवाहांमुळे, जातीसंस्थेच्या त्या बुरुजालाही हादरे बसू लागले आहेत. अशाप्रकारे जातीची वाटचाल, मआयसीयूफ्या दिशेने सुरु आहे. पण तसतसा तिचा उमाळा मात्र वाढतो आहे, याचं नवल वाटत. एकेकाळी श्रम- विभागणीसाठी अस्तित्वात आलेली जात, पुढे समाज-विभागणीचं प्रभावी साधन बनली. कलाकौशलत्याच्या जपणुकीसाठीची ही व्यवस्था,माणुसकीला काळीमा फासणारी व्यवस्था ठरली. सेवासुविधा पुरविणारी जात, शोषणीडणाचं साधन बनली. माणसामाणसात फूट पाईन, माणुसकीचीहत्या करणारं भयंकर हत्यार बनली.प्रत्येक जातीत तीन प्रकारची माणसं असतात. एक हात देणारे, दोन हात दाखवणारे आणि तीन हात बांधून गंमत पाहणारे. या तीन प्रकारची माणसं नाहीत, अशी एक तरी जात आहे का? वास्तविक हे तीन प्रकार म्हणजेच माणसाच्या जाती होत. ज्या जातीत फक्त मदतीचा हात देणारीच माणसं आहेत, त्यांनी जरुर जातीचा अभिमान बाळगावा नि जातीसाठी माती खावी.प्रत्येक व्यक्तीने त्याच्या वैयक्तीक जीवनात जातीचं योगदान किती? याचा हिशेब मांडला, तर लक्षात येईल की, जीवनाच्या वेगवेगळ्या वळणांवर त्याला स्वजातीपेक्षा, अन्य जातींचं योगदान अधिक लाभलं आहे. जरा आठवून पहा. आपल्या सुखदुःखात धाऊन येणारे सगळे जातीचे होते का? आपल्या जीवनाला कलाटणी देणा-या व्यक्ती जातीच्याच होत्या का? सरखल्या भावापेक्षा ज्यांनी आपल्यावर जास्त प्रेम केलं, ते मित्र जातीचे होते का? बिकट प्रसंगी ज्यांनी मदतीचा हात दिला, ते जातीचे होते का? दुःखाच्या प्रसंगी जे सांत्वनासाठी आले, ते जातीचे होते का? आणि शुभप्रसंगी उपस्थित राहून, ज्यांनी आपल्या कार्याची शोभा वाढवली, ते सर्व जातीचे होते काय?हात देणारे सारे जसे, जातीचे नसतात. तसेच हात दाखवणारेही सारे, परजातीचे नसतात ! समाजात वावरताना आपण भाजीवाला,किराणावाला, डॉक्टर, नर्स, ड्यायव्हर, प्लंबर, गवंडी, इलेक्ट्रीशियन इत्यादीना जात विचारतो का? या सर्वांची आपण जात पाहत नाही, तर गुणवत्ता पाहतो. जो गुणवत्तापूर्ण सेवा प्रदान करेल, त्याची आपण निवड करतो. जीवावर बैतंत तेव्हा जीव वाचवणारं रक्त कोणाचं होतं, याची आपण चौकशी करतो का? रक्त जर कोणाचंही कोणाला चालतं, तर मग जातिभेद आणि धर्मभेदाला काय अर्थ उरतो? माणसाला माणसाचं रक्त चालतं प्राण्यांचं चालत नाही. याचा अर्थ माणसाची माणूस हीच एक जात आणि माणूसकी हा एकच धर्म आहे.भगवान बुद्धांनी तीन हजार वर्षांपूर्वी सांगितले होते, मजाती प्राणी व बनस्पतीत आहेत. मनुष्यात जाती नाहीत. तरीही जातीला आपण उराशी कवटाळतो. याला काय म्हणणार ? अहो! यालाच जातीवर जाण किंवा जातीसाठी माती खाणं म्हणतात. तरीही तिला आपण उराशी कवटाळतो. याला काय म्हणणार ? अहो! यालाच जातीवर जाण किंवा जातीसाठी माती खाणं म्हणतात. खा बाबांनो! पसंद अपनी अपनी, खयाल अपना अपना !

राजकीय पक्षांस शिर्डीचा नवतीर्थथानाचा मोह पडू लागला

आपल्याकडे राजकीय तसेच अन्य सर्वच धनिकांस दोन धर्मस्थळांचा मोह आवरता आवरत नाही. एक तिरुपती येथील बालाजी आणि दुसरे शिर्डी येथील सार्वांबाबा. अनेक उद्योजक तर या देवस्थानांस आपले व्यवसाय भागीदार बनवतात आणि नफा झाल्यास त्याचा काढी वाटा त्या देवस्थानाच्या हुंडीत घातला जाईल असे नमूद करतात. अथवा हे असले उद्योजक कोण असतात हे सांगण्याची गरज नाही आणि त्याची चर्चा करण्याचे प्रयोजन नाही. तथापि या झाऱुअसल्याफ उद्योजकांप्रमाणे राजकीय पक्षही देवदेवतांस आपले भागीदार बनवतात किंवा काय याचा शोध घ्यायला हवा. ही बाब शिर्डीस विशेष लागू होते. कारण अलीकडे अनेक राजकीय पक्षांस शिर्डी या नवतीर्थस्थानाचा मोह पटू लागला असून महाराष्ट्रातील बहुतांश राजकीय पक्षांची अधिवेशने तेथे भरताना दिसतात. कदाचित बहुतेक राजकीय पक्षांतील धनाढ्य नेते शिर्डी आणि परिसरांनन येतात हेही कारण त्यामागे नसेल असे नाही. पूजा असो वा पक्षाचे अधिवेशन. सदठ हस्ते खर्च करू शकणारा यजमान महत्वाचा! असे श्रीमंत यजमान शिर्डी आणि आसपासच्या दुष्काळी प्रदेशात मुबलक. असो. भाजपचे झाऱुहाविजयी अधिवेशनफ रविवारी शिर्डी या तीर्थस्थळी पार पडले. पंचायत ते पार्लमेंट भाजपचा(च) अंमल असायला

हवा, असे त्या पक्षाचे चाणक्य, कंद्रीय गृहमंत्री अमित शहा यांनी या अधिवेशनात भाजपच्या कार्यकर्त्यांस बजावले. इश्वद्वा आणि सबुरीफ्ये धडे देणारी संघाची दीक्षा आणि श्री साईचे आशीर्वाद यामुळे शहा यांचे शब्द खरे ठरतील यात शंका नाही. त्यामुळे भाजपच्या भवितव्याची चिंता नाही. काळजी आहे ती भाजपच्या मित्रपक्षांची. तथापि ती करण्याआधी सहयोगी, विरोधी पक्षानेच नव्हे तर एकंदर सर्वच राजकीय पक्षांनी भाजपकडून बरेच काही शिकायला हवे. काही महत्वाच्या निवडणुकांआधी महासंकल्प मेळावे, निवडणुकीत अपेक्षित यश मिळाले की महाविजयी मेळावे, तितके यश न मिळाल्यास महाचिंतन मेळावे इत्यादीचे आयोजन कसे करावे याचे धडे अन्य राजकीय पक्षांनी भाजपकडून जस्तर घ्यावेत. हे असे करणे महा-महत्वाचे. याचे कारण यातून स्वतःच स्वतःस वा स्वतःच्या प्रत्येक कृतीस झम्हाफ ठरवण्याची अंगभूत सवय लागते आणि ती जनुकीय रचनेत जाऊन बसते. असे झाले की सगळेचे झम्हाफ ठरते. आणि या अशा अधिवेशनामुळे कार्यकर्ते, हौशे, गवशे आणि नवशेही व्यग्र राहतात. तसेच पक्षाच्या अर्थव्यवस्थेस चालना मिळते. निवडणूक रोख्यांतील रोख बाहेर काढण्याचा हा राजमार्ग. अर्थात तो भाजपस जितका उपलब्ध आहे तितका अन्य पक्षांस नाही,

हे मान्य. पण भाजपचे हे अनुकरण त्यानी सुरु केल्यास त्यांचाही निवडणूक रोखे मार्ग अधिक प्रशस्त आणि रुंद होऊ शकेल. असो. विषय भाजप सहयोगींच्या भवितव्याचा. तो गांभीर्यने घ्यायला हवा कारण पंचायत ते पार्लमेंट सर्वच काही भाजप स्वबळावर करू लागला तर अर्ध्या शिवसेनेचे, अर्ध्या राष्ट्रवादीचे भविष्य काय? आधीच स्वबळावर पूर्ण सत्ता नसतानाही भाजपने या अर्ध्या शिवसेनेस आणि अर्ध्या राष्ट्रवादीस महाराष्ट्रात चांगलेच चेपून टाकलेले आहे. एकनाथ शिंदे आणि अजितदादा पवार यांना एकेक खात्यासाठी किती घाम गाळावा लागला हे त्यांच्या ओल्या झालेल्या हातरुमालांच्या संस्थेवरून लक्षात येईल. इतके करूनही शिंदे यांस गृह नाही ते नाही मिळाले आणि अजित पवारांच्या अर्ध्या राष्ट्रवादीस केंद्रीय मंत्रिमंडळापासून दूर ठेवले गेले. म्हणजे जे काही मिळाले आहू त्यातून पुढील जेमतेम चार वर्षांचीच बेगमी होणार! कारण २०२९ च्या निवडणुकांत स्वबळावर सत्ता आणली जाईल याची घोषणा खुद शहा यांनी केलेली आहेच. शहा यांचा शब्द! निवडणूक आयोगादी यंत्रणा तो कसा काय खाली पढू देतील? त्यामुळे भाजपची स्वबळावर सत्ता येईलच येईल. मग त्या वेळी अर्धी शिवसेना आणि अर्धी राष्ट्रवादी काय करणार? की त्या वेळी फक्त हे राज्यमंत्रीपदावरच समाधान मानणार? मानतीलही! कारण मंत्रीपद ही या पक्षांतील अनेकांसाठी बोनसच जणू या सर्वांस खरा आनंद आहे तो केंद्रीय तपास यंत्रणांचे जू मानेवरून उतरले याचा. ईडी-पीडा नसेल तर मंत्रीपद नाही मिळाले तरी बेहतर असे त्यांतील अनेकांस वाट नसेलच असे नाही. आधी झर्खालेलेफ पचवून घेतले जात असेल, चांगल्या तन्हेने अंगाशी लागणार असेल तर नव्याने (काही काळ) चार घास मिळाले नाहीत तरी हरकत नाही, असे कोणाकोणास वाटू शकते. त्यामुळे भाजप स्वबळाचे नारे देत असताना, ते प्रत्यक्षात आणत असताना त्या पक्षाच्या विजय यात्रेत आताचे आघाडी घटक पक्ष अक्षता टाकण्यात आनंद मानू शकतात. या घटक पक्षांची ही मानसिकता ठाऊक असल्याने भाजपने तरी त्यांची फिकीर का करावी? ती तो कशी करत नाही, हेच शिर्डी अधिवेशनात दिसून आले. तेव्हा भाजपचे आगामी काळातील मार्गक्रमण झऱ्यायचे तर याफ अशा आविर्भावात असेल याची दखल आघाडी पक्षांनी घेतली असावी. नपेक्षा संदर्भासाठी त्यांनी गोव्यातील महाराष्ट्रवादी गोमंतक पक्ष, पंजाबातील अकाली दल, आसाम गण परिषद इत्यादी पक्षांची आजची अवस्था काय याचे अवलोकन करावे.

धर्मगुरु डॉ. बाबूसिंग महाराज (आमदार, विधान परिषद)यांच्या हस्ते

श्री अर्जुन चव्हाण यांना राष्ट्रीय गोरंबंजारारत्न पुरस्कार २०२५ देऊन गैरव

बाड / प्रातानधा
१-०१-२०२५ शेजी

दॉ. रामराव महाराज राष्ट्रीय बंडल
फेडरेशन भारत या राष्ट्रीय संस्थे
वर्तीने बंजारा समाजातील सामाजिक-शैक्षणिक, सांस्कृतिक, कला त्रिवेगवेगळ्या क्षेत्रात उत्कृष्ट काम करता
या व्यक्तीला राष्ट्रीय स्तरावरील संपुर्स्कार राष्ट्रसंघ डॉ. रामराव महाराज राष्ट्रीय गोरंग बंजारा रत्न पुरस्कार ते
सन्मान केला जातो... श्री अर्जुन चवळी कृषी पर्यवेक्षक शासकीय अनेक रोपवार्षी राज्युरी नवगण तालुका जिल्हा बीड... या
कृषी क्षेत्रातील उत्कृष्ट कार्याबद्दल त्वारिका नुकताच पद्मश्री कृषी सेवा रत्न पुरस्कार राज्याचे महामंडळ राज्यपाल श्री राधाकृष्णन यांच्या हस्ते प्रशस्ती व सन्मानचिन्ह देऊन गौरविण्यात देहोते... या कार्याची दखल घेऊन त्वारिका राष्ट्रसंघ डॉ. रामराव महाराज राष्ट्रीय गोरंग बंजारा रत्न पुरस्कार २०२५ पुरस्कारासाठी निवड झाली... दिनांक १२०२५ रोजी वार शनिवार जगातील बंजारा समाजाची काळी गोरधर्म पीठी रीगड रोड पोहरादेवी या ठिकाणी बंडल समाजाचे दैवत संत सेवालाल महारागड पिठाचे जागतिक धर्मगुरु

श्री अर्जुन चव्हाण, कृषी पर्यवेक्षक यांचे
सहपत्नीक शाल, पुण्यगुच्छ, सन्मानपत्र
व सन्मान चिन्ह देऊन गौरव करण्यात
आला.... यावेळी राष्ट्रीय संस्थेचे प्रमुख
श्री विजय नायक राठोड त्यांनी कार्यक्रम
आच्या प्रस्ताविकास २९ राज्य मध्ये गो
बंजारा बांधवांच्या प्रगती बाबत माहिते

दिला. २०२५ मध्य २९ राज्याताल २० व्यक्तींना राष्ट्रसंत डॉ. रामराव महाराज राष्ट्रीय गोरं बंजारा रत्न पुरस्कारासाठी निवड करण्यात आली आहे असे सांगितले.. बंजारा समाजाचे धर्मगुरु डॉक्टर बाबुसिंग महाराज यांनी या संस्थेच्या कार्याची प्रशंशा करून देशातील सर्व बंजारा बांधवांना एका ठिकाणी जोडण्याचे काम ही संस्था करत आहे असे सांगून वेगवेगळ्या राज्यातून आलेल्या बंजारा समाजातील सर्व वेगवेगळ्या क्षेत्रातील बांधवांना संत सेवालाल महाराज यांच्या कार्याची माहिती दिली. राष्ट्रसंत डॉक्टर रामराव महाराज राष्ट्रीय गोरं बंजारा पुरस्कार मिळालेल्या सर्व सत्कारमूर्तीचे अभिनंदन केले. तसेच श्री अर्जुन चव्हाण यांनी महाराष्ट्र शासन कृषी विभागाच्या सेवेत राहून उत्कृष्ट कार्य केले आहे.. कृषी व समाजाचे कार्य त्यांच्या हातून कायम होत राहील यासाठी आशीर्वाद दिले... गोरधर्म पिठाचे महंत जितेंद्र महाराज यांनी भारतातील सर्व गोरं बंजारा बांधव एकत्र येऊन वेगवेगळ्या क्षेत्रातील कार्याबदल त्यांचा सन्मान होतो.. ही बाब समस्त गोरं बंजारा साठी कौतुकास्पद आहे.. याचा आमच्या महंत व सर्व धर्मगुरुंना अभिमान वाटतो असे

सागतल... वगवगळ्या क्षत्रात काम करणा-या सर्वच समाजसेवक बांधवांनी समाजाच्या प्रगतीसाठी झटावे असे सांगितले.... श्री अर्जुन चव्हाण यांच्या कृषी क्षेत्रातील कार्याबद्दल या मिळालेल्या पुरस्कारासाठी बीड जिल्ह्यातून वसंतराव नाईक अधिकारी कर्मचारी संघटनेचे श्री बाबासाहेब चव्हाण, प्राध्यापक डॉक्टर जगन्नाथ चव्हाण मुख्याध्यापक श्री शिवाजी जाधव, कृषी पर्यवेक्षक लहू चव्हाण, माध्यमिक शिक्षक गोरख जाधव कृषी पर्यवेक्षक राजेंद्र सांगले, इंजिनीयर अनुल चव्हाण, बंजारा समाजाचे नेते श्री अंकुश राठोड, प्राचार्य राजेश कुमार राठोड, विमा सल्लागार श्री राजेश जाधव, परमेश्वर जाधव, सेल टॅक्स ऑफिसर राजेंद्र राठोड, वरिष्ठ प्रशासन अधिकारी संजय चव्हाण, लिपिक अविनाश राठोड, युवा नेते कैलास जाधव, वैद्यकीय अधिकारी डॉक्टर पृथ्वीराज जाधव, संदीप राठोड, सेवानिवृत्त कृषी अधिकारी विष्णु जाधव, चव्हाण व जाधव परिवारातील ज्येष्ठ मार्गदर्शक, गुरुवर्य व कुटुंबातील सर्व सदस्य कार्यक्रम स्थळी उपस्थित होते.

ડॉ. बाबासाहेब आंबेडकर मराठवाडा विधापीठ जागतिक कीर्तिचि ल्हावे-प्रा. सुरीलालाई मोराळे

बीड-प्रतिनिधी तब्बल १७ वर्षांच्या प्रदिव्य संघर्षनंतर मराठवाडा विद्यापीठाच्या नामांतराचा लढा १४ जानेवारी १९९४ ला डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकर मराठवाडा विद्यापीठ नाव देऊन थांबला. हे विद्यापीठ जागतिक कीर्तीचे व्हावे येथे जगातून विद्यार्थी यावेत, नालंदा, तक्षशिला विद्यापीठाप्रमाणे या विद्यापीठात अध्ययन व्हावे असे प्रतिपादन नामांतर योद्धा पुरस्काराला उत्तर देताना पुरस्कारी प्रा. सुशीला ताई मोराळे यांनी केले आहे. कार्यक्रमाचे आयोजन महापालिकेचे स्थायी समिती अध्यक्ष रत्नकुमार पंडागळे आणि स.सो. खंडाळकर यानी केले होते. या कार्यक्रमासाठी प्रमुख पाहुणे चंद्रकांत हंडेरे आणि अध्यक्ष म्हणून प्रा. निकम सर होते. सतरा वर्ष चाललेल्या महामानवाचे नाव देण्याच्या लढ्याचे नेतृत्व तत्कालीन विविध संघटना काम करणाऱ्या मराठवाड्यासह महाराष्ट्रतील अनेक नामवंतांनी केले. निजामाची राजवट संपवण्यासाठी ज्या हिरीरीने लोक लढले त्याचे पद्धतीने ज्यांच्या पिढ्यानपिढ्या दारिद्र्यात स्थितपत पडल्या होत्या अशा रतन पडागळे, राजाराम राठोड, गजमल माळी, मोतीराज राठोड, प्रा. सुरेश पुरी, बापूराव जगताप, म. य. उर्फ बाबा दलवी, अजित दलवी रशीद मामू, डॉक्टर देसाराडा, एडवोकेट शरद गव्हाणे, गंगाधर गाडे, रामदास आठवले, नामदेव ढसाळ, राजा ढाळे, प्रा. अरुण कांबळे, ज. वि. पवार, प्रा. जोगेंद्र कवाडे, अंकुश भालेकर, सुभाष लोमटे, विष्णु ढोबळे, जनर्दन तुपे, उषा ठोंबेरे-दराडे, डॉक्टर लोहिया द्वारकादास, बन्ही जोगांदंड, कॉप्रेड अतहर बाबर, कॉप्रेड गंगाधर आपा बुरांडे, क्रांती चौधरी दिनकर बोराडे बवन वडमारे, सुमनताई वडमारे, आवडार्बाई डोंगरे ताई कौशल्या अवसरमल मुरली भाऊ वडमारे बाबू पोटभरे पणू कागद हिरामण वडमारे यी स्वतः सुशीला मोराळे प्रताप बागर रामराव जाधव सुरेश वरपूडकर अशी शेकडो नावे सांगता येतील. केवळ विद्यापीठाची पाटी बदलण्यापुरता मर्यादित हा लढा नव्हता बाबासाहेबांची अस्मिताही होती. या आंदोलनात मोर्चे, धरणे, जेलभरो, प्राणांतिक उपोषण या सर्व हत्याराचा वापर

केला गेला तरीही सरकार नामांतर विरोधात होते. मोर्चेंकर्यावर अश्रुधुराच्या नळ कांडच्या फोडल्या पाण्याचे फवारे मारले लाठीचार्ज केला. जेलमध्ये टाकली तरीही आंबेडकरी जनता आणि समर्थक तसुभर ही हटले नाहीत. बाळासाहेबांच्या सेनेने सुरुवातीला विरोध केला स्वतः बाळासाहेब म्हणाले मफ ज्याच्या घरात नाही पीठ त्यांना कशाला पाहिजे विद्यापीठ त्यावर नामांतरवादी म्हणाले नसेलफ आमच्या घरात पीठ आम्हाला पाहिजे विद्यापीठ. लढेंगे जितेंगे. जोरेंद्र कवाढे सरानी नागपूर दीक्षाभूमी ते विद्यापीठ लॉन्ना मार्च काढला हजारो लोक या सामील झाले. सरकारने बळाचा वापर केला तरीही लोक चालतच होते शेवटी लांग मार्च आढवण्यात आला लोकांना जेलमध्ये टाकले दहा दिवस बारा दिवस हजार लोकांनी जेलमध्ये जाणे स्वीकारले जामीन नाकारले. लॉन्ग मार्चमध्ये आमच्या घोषणा खुन भी देंगे जान भी देंगे नामांतर लेके रहेंगे. नामांतर करो जनतंत्र की लाज रखो, तोड के दिया पाकिस्तान छिन के लेंगे दलित स्थान. त्यामुळे सरकारला

शेवटी नमावे लागलं. एकदाचा नामविस्ता
झाला नोंदेला स्वामी रामानंद तीथ
मराठवाडा विद्यापीठाची मंजुरी दिली गेली
खरंतर बाबासाहेबांची दूरदृशी घेऊन मिळिला
महाविद्यालय सुरु केल्यामुळेच १९५८ ला
मराठवाडा विद्यापीठ मंजूर होऊ शकले
कॉलेज असल्याशिवाय विद्यापीठ निर्माण
होऊ शकत नाही हा नियम आहे. उच्चवर्णी
समाजाने नामातराता कडाढून विरोध केला
त्यांच्या विरोधात न जुमानता नामविस्ता
झाला. ३१ वर्ष झाली मात्र विद्यापीठात
ज्या ताकतीने अभ्यासक्रमामुळे होणे गरजेचे
होते ती ताकद कमी पडत आहे. डॉक्टर
रे.प. नाथ, डॉक्टर शंकराव खरात, का.
पा. सोनवणे, डॉक्टर नागनाथ कोत्तापै
असे दिग्गज कुलगुरु विद्यापीठाला मिळाले
डॉक्टर शेषराव चव्हाण, डॉक्टर ब.मा.
पाटोदेकर, डॉक्टर भगतसिंग राजूरकर सांग
डॉक्टर नागरगोऱे असे कुलसंघिव मिळाले
मात्र आज एखांदा आपा सोडला तर आज
विद्यापीठात हवे तसे दर्जेदार संशोधन होत
नाही, जागतिक कीर्तीच्या व्यक्तिमत्त्वांचे
नाव दिले

माजलगाव-माजलगाव विधानसभा
मतदारसंघाचे आ.प्रकाश दादा सोळळंके यांचे एक
छोटेसे ऑपरेशन झाल्याने ते इस्पितळात दाखल
झाले होते तेव्हा सह्याद्री अतिथीगृह येथे
मा.उपमुख्यमंत्री अजित दादांनी सदिच्छा भेट घेत
तब्येतीची विचारपूस केली.

સરકારી કર્મચાર્યાંના સરકાર પાવલે

पहिल्या टप्प्यात १० हजार रोजगार निर्मितीचा कार्यक्रम-आ.पाटील

धाराशिव दि. १६ (प्रतिनिधी) पहिल्या टप्प्यामध्ये दहा हजार
रोजगार निर्मितीचा आपला प्रयत्न आहे अशी माहिती आमदार
राणा जगजीतसिंह पाटील यांनी दिली. तुळजापूर तालुक्यातील
किलज येथे आमदार राणाजगजितसिंह पाटील यांनी विधानसभा
निवडणुकीत ऐतिहासिक विजय संपादन केल्याबद्दल ग्रामस्थांनी
त्यांचा सत्कार केला. कार्यक्रमास सुनील चव्हाण, नितीन काळे,
सतीश दंडनाईक, युवा नेते विनोद गंगणे, सचिन पाटील, अॅड
टीपक आलुरे, वसंत वडगावे, प्रभाकर मुळे, प्रशांत लोमटे, अनिल
बंडगर, प्रभाकर भोसले, दिनकर पाटील, अशोक शेळके, वैजीनाथ
कोणाळे, बनसिद्धपणा कोणाळे, शिवराज मरडे, विठ्ठल मरडे,
विलास मरडे उपस्थित होते. यावेळी आमदार राणाजगजितसिंह
पाटील म्हणाले की, राज्यात महायुती व देशात मोर्दीचे केंद्र
सरकार देशहित आणि देशाच्या सर्वांगीण विकासासाठी
काम करीत आहे. सरकारकून गवंडी समाजासाठी महाराष्ट्र
इमारत व इतर बांधकाम कामगार कल्याणकारी मंडळाच्या
माध्यमातून मुलांचे शिक्षण, पक्के घर बांधणी, मध्यान्ह भोजन
योजना याच्यासह राबविष्यात येणारेया इतर कल्याणकारी
योजनांची माहिती दिली. धाराशिव जिल्हाचा कायापालट
करण्यासाठी आपले नियोनबद्द प्रयत्न सुरु आहेत. पर्यटन,
उद्योग व शाश्वत सिंचनाच्या माध्यमातून मोठ्या प्रमाणात
रोजगारनिर्मिती करण्यासाठी आणण एक कालबद्द कृती कार्यक्रम
आखला आहे. पहिल्या टप्प्यात १० हजार रोजगारनिर्मितीचा
करण्याचा आपला निश्चय असून यासाठी आपली साथ गरजेची
आहे. सामाजिक सभागृहासाठी १० लाख किलज येथे गवंडी
समाजबांधवाच्या विविध कार्यक्रम व उपक्रमासाठी राजा भगीरथ
सामाजिक सभागृहाची मागणी गवंडी समाजबांधवांनी केली.
यावेळी आमदार राणाजगजितसिंह पाटील यांनी तातडीने त्यासाठी
आमदार निधीतून १० लाख निधी देण्याचे आश्वासन दिले.

नवी दिल्ली। वृत्तसंस्था पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या अध्यक्षतेखाली झालेल्या केंद्रीय मंत्रिमंडळाच्या बैठकीत आठव्या वेतन आयोगाच्या स्थापनेला मंजुरी देण्यात आली आहे. दरम्यान या आठव्या वेतन आयोगामुळे १.२ कोटींहून अधिक केंद्रीय कर्मचारी आणि निवृत्तीवेतनधारकांच्या वेतन आणि निवृत्तीवेतनामध्ये सुधारणा

होणार आहे. याबाबत माहिती देताना केंद्रीय मंत्री अश्विनी वैष्णव यांनी, आठव्या वेतन आयोगाच्या शिफारशी पुढील वर्षी सादर केल्या जाणार असल्याचे स्पष्ट केले आहे. सातव्या वेतन आयोगाची मुदत ३१ डिसेंबर २०२५ रोजी संपत्त असल्याने केंद्रीय सरकारी कर्मचारी या संदर्भातील घोषणा होण्याची आतुरतेने

वाट पाहत होते. नव्या वेतन आयोगाच्या स्थापनेबाबत गेल्या एका वर्षभरात कर्मचारी प्रतिनिधी आणि विविध कामगार संघटनांनी सरकारसोबत अनेक बैठका घेतल्या आहेत. अर्थसंकल्पर्व बैठकीचा भाग म्हणून संघटनांनी अलीकडेच अर्थमंत्री निर्मला सीतारामन यांची भेट घेत, सुमारे ५० लाख केंद्रीय सरकारी कर्मचारी आणि ६७ लाख निवृत्तीवेतनधारकांसाठी आठवा वेतन आयोग स्थापन करण्याची मागणी केली होती. केंद्रीय मंत्री अधिनी वैष्णव यांनी ही घोषणा करताना, २०२६ पर्यंत आठव्या वेतन आयोगाची स्थापना होण्याची शक्यता व्यक्त केली आहे. त्यांनी पुढे सांगितले की, सातव्या वेतन आयोगाच्या शिफारशी आधीच लागू करण्यात आल्या आहेत. सरकार नंतर आयोगाच्या सदस्यांसह इतर तपशीलांची माहिती देईल. सातव्या वेतन आयोगाद्वारे केंद्र सरकारी कर्मचाऱ्यांच्या वेतन रचनेत, भत्यात आणि निवृत्तीवेतनात महत्वपूर्ण बदल करण्यात आले आहेत. ज्यामुळे वेतन समानता आणि कर्मचारी व निवृत्तीवेतनधारक दोघांनाही त्याचा फायदा झाला. यानंतर, आता सर्व केंद्रीय सरकारी कर्मचाऱ्यांचे लक्ष ८ व्या केंद्रीय वेतन आयोगाच्या संभाव्य अंमलबजावणीकडे लागले आहे. १९४६ साली केंद्रीय कर्मचाऱ्यांसाठी पहिला वेतन आयोग स्थापन करण्यात आला होता. तेव्हापासून, केंद्रीय सरकारी कर्मचारी आणि निवृत्तीवेतनधारकांना विविध केंद्रीय वेतन आयोगांद्वारे त्यांच्या वेतन आणि निवृत्तीवेतनात वेळोवेळी सुधारणा करण्यात येत आहे. सरकारी कर्मचाऱ्यांच्या वेतनाचा महागाई आणि आर्थिक बदलांशी ताळमेळ घालण्यासाठी वेतन आयोग स्थापन करण्यात आला होता. दरम्यान २८ फेब्रुवारी २०१४ रोजी सातवा वेतन आयोग स्थापन करण्यात आला होता. त्याच्या शिफारशी १ जानेवारी २०१६ पासून लागू करण्यात आल्या आहेत.

माऊली बालकाश्रम बीडचे जिल्हारतरीय चाचा नेहरु बाल महोत्सवांमध्ये घवघवीत यश

तिसरा क्रमांक मिळवला तर संगीत खुर्ची
मध्ये सदानंद सोनुनकर यांनीही तिसरा
क्रमांक मिळवला , तर रिले स्पर्धेत वाघमोडे
ओमराज,सुनील राठोड, जीवन जाधव,

वंजारे विष्णु या सर्व बालकाश्रमातील
विद्यार्थ्यांनी घवघवीत यश मिळवले व यशाची
परंपरा राखली या सर्वांना जिल्ह्याचे पोलीस
अधीक्षक नवनीत कॉवत, जिल्हा महिला

व बालविकास अधिकारी फारुक शेरवा,
बाल कल्याण समितीचे अध्यक्ष अशोक
तांगडे, माऊली विद्यापीठाचे कोसाध्यक्ष
तथा कार्यक्रमाचे अध्यक्ष नवनाथराव थोटे,
जिल्हा परीविक्षा अधिकारी मंगेश जाधव
सह इतर सन्माननीय प्रमुख पाहुण्याच्या
हस्ते प्रमाणपत्र, ट्रॉफी देऊन सन्मानित
करण्यात आले. या मिळालेल्या घवघवीत
यशाबद्दल माऊली विद्यापीठाचे अध्यक्ष तथा
माझी मंत्री अशोकराव पाटील, माऊली
विद्यापीठाच्या प्रमुख तथा खासदार सौ.
रजनीताई पाटील, माऊली विद्यापीठाचे
सचिव आदित्य दादा पाटील

गुडन्यूज ! शिक्षक भरतीच्या दुसऱ्या टप्प्याला सुरुवात
मंबर्ड दि २६ (एप्रिली) : ग्रज्यातील बीएड या आलंसंधे सर्व करण्याचे नियोजन आहे २०२३ च्या पवित्र पोर्टलद्वारे पहिल्या रश्यातील सवित्रा ३० जानेवारी २०२५ येजी सर्व करण्या

मुवळ द१.१६(प्रतीनिधि): राज्यातील बांगड
धारक व शिक्षक होऊ इच्छिण्याच्यांसाठी अव्यंत
महत्त्वाची आणि आनंदाची बातमी असून शिक्षक
भरतीच्या दुसऱ्या टप्प्याला लवकरच मुख्य-
त होणार आहे. त्यासाठी, २० जानेवारीपासून
पवित्र पोर्टल मुख्य होणार आहे. त्यामुळे, शिक्षक
भरतीची वाट पाहणाऱ्या उमेदवारांना आणगवी
संशी आली आहे. झेडपी शाळांच्या गुणवत्त-
वाढीसाठी शिक्षकांची संख्या पुरेशी आवश्यक
असून आगामी काळात सेमी इंग्रजीचे वर्ग देखील

या शाळाभव्य सुरु करण्याचे नियाजन आहे दरम्यान, अनेक जिल्हा परिषदांमधील शिक्षकांच्या रोस्टरबद्दल तक्रारी होत्या. त्यातील अडचणीपूर्वी दूर झाल्याने आता लवकरच राज्यात शिक्षकांचे मोठी भरती होईल. शिक्षण विभागाने शासनाके १४ ते १५ हजार शिक्षकांची भरती करण्याचे मागणी केली आहे. त्यानुसार, आता शिक्षण विभागाने संवंधित संस्थांकडून जाहिरात मार्फत गवली आहे. त्यामुळे, इच्छुकाना ही नामी संर्धी आहे. शिक्षक अभियोग्यता व बुद्धिमता बाचणी

मुनिधा २० जानवरी २०२५ राजा मुरू करण्ये
येणार आहे. त्यामुळे, संस्थानी पवित्र पोर्टल
आपल्या संस्थेतील शिक्षक पदभरतीची माहिती
देण्याचं आवाहन करण्यात आलंय. शासन प
१० सप्टेंबर २०२४ अन्ये दुसऱ्या टप्प्यात
जिल्हा परिषदेकडीही उर्वरित १० टके रिक्त पंच
पहिल्या फेरीतील अपात्र, गैरहजर, रुजू न झाले
लेले उमेदवार, तसेच अन्य व्यवस्थापनातील रिक्त
जागा, इत्यादी बाबी विचारात घेऊन जाहिर
द्यावयाची आहे.

पाइर तलावात विनाप्रवाना पाण्याच्या मोटारी टकळ्यास कारवाई-तहसीलदर रोल्के

बीड। प्रतिनिधी बीडचे तहसीलदार चंद्रकांत शेळके यांनी धावज्याची वाडी येथील तलावास भेट दिली . यावेळी त्यांनी पाझर तलावात विनापरवाना मोटार टाकून पाण्याचा उपसा केल्यास कारवाई करण्यात करण्यात येईल असा इशारा दिला. बीडचे जिल्हाधिकारी अविनाश पाठक यांच्या मार्गदर्शनाखाली , निवासी उपजिल्हाधिकारी शिवकुमार स्वामी व बीडच्या उपविगीय अधिकारी कविता जाधव यांच्या समन्वयाने सदरची भेट दिली. धावज्याची वाडीच्या सरपंच सोनाली काटकर यांनी तहसीलदार यांना पत्र लिहून या पाझर तलावात धावज्याची वाडी , खर्डवाडी, तांदळ्याची वाडी या गावांना पाणीपुरवठा करणाऱ्या विहिरी असून तलावाच्या आजूबाजूचे शेतकरी विनापरवाना तलावात मोटारी टाकून उपसा करत आहेत , अशा प्रकारची तक्रार दिली होती . विनापरवाना पाण्याचा उपसा होऊ नये , उन्हाळ्यात पाणीटंचाई निर्माण होऊ नये यासाठी स्वतः भेट देण्याची विनंती त्यांनी केली होती . त्या अनुषंगाने तहसीलदार चंद्रकांत शेळके यांनी मंडळ अधिकारी दिपाली आघाव , तलाठी अमोल

आधापुरे यांच्यासह धावज्याची वाडी
येथील नागरिक , माजी सरपंच महेंद्र
काटकर , उपसरपंच विष्णू संगळे ,
ग्रामपंचायत सदस्य संजीवन काटे ,
ग्रामसेवक एन डी सुरवसे , विलास काटे
, बंडू तांदळे , उमेश तांदळे , श्रीराम
तांदळे , प्रदीप काटे, चक्रधर भोसले ,
लाईनमन पांडुरंग घरत , चंद्रसेन तांदळे
, प्रभु सानाप यांच्यासह भेट दिली . भेटी
दरम्यान शोळके यांच्या निर्दशनास आले
की आजूबाजूचे काही शेतकरी तलावाच्या
क्षेत्रात पाण्याच्या मोटरी टाकण्याच्या
तयारीत आहेत . तहसीलदारांनी
आजूबाजूच्या सर्व शेतकऱ्यांना बोलवून
समज दिली की विनापरवाना जर कोणी
पाण्याची मोटर टाकली आणि त्यामुळे
पाणीट्याई निर्माण झाली तर त्यांच्यावर
संबंधित विभागामार्फत कार्यवाही
करण्यात येईल. उपस्थित शेतकऱ्यांनी

सुद्धा आम्ही विनापरवाना अशा प्रकारे
पाण्याची मोटर टाकणार नाही, अशी
ग्वाही दिली . उपस्थित लाईनमन यांना
तहसीलदार यांनी स्पष्ट सूचना दिल्या की
कोणालाही विनापरवाना वीज जोडणी
देऊ नये . जर कोणी विनापरवाना
वीजजोडणी घेतली तर त्यांच्यावर
तात्काळ कार्यवाही करावी कारवाई
करावी . यावेळी बोलताना तहसीलदार
चंद्रकांत शेळके यांनी असेही सांगितले
की शेतकऱ्यांच्या प्रलंबित प्रश्नाबाबत
जिल्हाधिकारी अविनाश पाठक हे अत्यंत
सजग आहेत . दुष्काळ अनुदान यादी
असो अथवा रस्त्याचे प्रश्न असो सर्वांचे
प्रश्न प्राधान्याने सोडविण्याचा प्रशासनाचा
मानस आहे , असे जिल्हाधिकारी नेहमी
नमूद करत असतात . सर्टेंबर महिन्यात
झालेल्या अतिवृद्धीच्या अनुषंगाने
जिल्हाभरात बाधित शेतकऱ्यांच्या यादा

अपलोड कार्य करण्याची कार्यवाही सुरु
असून लवकरच शेतकऱ्यांच्या खात्यावर
अनुदान जमा होईल याबाबत निवासी
उपजिल्हाधिकारी शिवकुमार स्वामी यांनी
आजच आढावा घेतल्याचे तहसीलदार
म्हटले . सार्वजनिक पाण्याच्या
खोतावरून गावेगावी पाण्याची व्यवस्था
करण्यात येते त्यासाठी अशा ठिकाणी
विहिरी खोदत्या जातात . आजूबाजूच्या
शेतकऱ्यांनी विनापरवाना पाणी उपसा
केला नाही तर उन्हाळ्यात पाणींतर्चाई
जाणवणार नाही आणि टँकर लाववे
लागणार नाहीत . यासाठी सर्वांनीच
प्रशासनाला मदत करणे आवश्यक
असल्याचे तलाठी अमोल अधापुरे यांनी
यावेळी नमूद केले . तहसीलदार चंद्रकांत
शेळके यांनी बीड तालुक्याचा पदभार
घेतल्यापासून शेतकऱ्याच्या प्रश्नाबाबत
त्यांनी संवेदनशीलता दाखविली आहे .